

Или кога слушатъ, че хвалятъ нѣкого за преимуществва, които тѣи нѣматъ, скръбятъ. Тая скръбъ, кождо они усѣщатъ отъ благополучіе-то на други-ты, наричяся *зависть*. Трѣбва обаче да знаете, че завистливи-ти человекѣци сж навсждѣ ненавидими; зачтото като не сж благодарни, кога сж други-ти благополучни, не щятъ нито да имъ помагатъ, нито добры совѣты да имъ даватъ. Но что спечялватъ тѣи безумни человекѣци? Что? Едно само неудоволствіе. Ако бяхж разумни, щяхж да ся радватъ за благополучіе-то на братье-то си, и щяхж да имъ помагатъ: но зачтото сж безумни, правятъ наопаки, и случваимся то, что ся случи на малкый Петръ Оса-та, на когото мысльж да ви сжмь казвалъ исторіѣж-тж, или не сжмь?

Дѣца-та не помняхж да сж ж чюли, и Теофилъ имъ ж приказа.

Петръ Оса-та беше сынъ на добръ бащж, който разнесе всичко-то си имотство, за да воспита добръ сына си, и испрати го въ сжще-то училище, въ което бяхж испратили и мене мои-ти родители. Въ училище-то имаше дѣца на побогаты человекѣци, които имахж похубавы дрехы отъ Петровы-ты. Това му не бѣ драго безумному. Не му стигнж това: но кога му паднеше случай, гядаше да врѣди и да оплесква на други-ты дрехы-ты. Това беше много лоше, но пакъ можяше той да ся исправи отъ тжж лошж наклонность, ако бѣ послушялъ учителевы-ты совѣты. Но понеже той не гы слушяше, порокъ-тж му още повече растяше,